

Sygn. akt VU 1779/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głównyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku M. O.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W.

o wypłatę niezrealizowanego świadczenia po zmarłej S. H.

na skutek odwołania M. O.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W.

z dnia 18 lutego 2014 roku

znak (...)

zmienia decyzję Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. z dnia 18 lutego 2014 roku, znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni M. O. prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej S. H..

Sygn. akt VU 1779/14

UZASADNIENIE

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wydaną na podstawie art. 136 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 ze zm.) decyzją z dnia 18 lutego 2014 r. odmówił M. O. prawa do niezrealizowanego świadczenia po S. H.. W uzasadnieniu wskazał, iż wnioskodawczyni nie jest uprawniona do renty rodzinnej po zmarłej, a także zmarła nie pozostawała na jej utrzymaniu.

W odwołaniu od powyższej decyzji M. O. wskazała, iż z macochą zamieszkiwała, opiekowała się nią, robiła zakupy, opierała a także pokryła koszty pogrzebu zmarłej.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, że wnioskodawczyni nie przedstawiła żadnych dokumentów potwierdzających, że zmarła pozostawała na jej utrzymaniu, że koszty utrzymania przewyższały kwotę 995,07 zł świadczenia zmarłej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy.

Uprawniona do emerytury rolniczej ostatnio w kwocie 995,07 zł S. H. zmarła w dniu (...).

(niesporne)

S. H. była macochą M. O. i wspólnie z nią do chwili śmierci zamieszkiwała.

dowód: kserokopia odpisu skróconego aktu małżeństwa S. H., k. 35 akt rentowych,

wniosek o wypłatę niezrealizowanego świadczenia, k. 30 akt rentowych.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wydaną na podstawie art. 136 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 ze zm.) decyzją z dnia 18 lutego 2014 r. odmówił M. O. prawa do niezrealizowanego świadczenia po S. H.. W uzasadnieniu wskazał, iż wnioskodawczyni nie jest uprawniona do renty rodzinnej po zmarłej, a także zmarła nie pozostawała na jej utrzymaniu.

(niesporne)

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 ze zm.) w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a ponadto do przyznawania świadczeń z ubezpieczenia i do ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy regulujące przyznawanie i wypłatę odpowiednich świadczeń przysługujących pracownikom i członkom ich rodzin. Stąd w sprawie o wypłatę niezrealizowanego świadczenia zastosowanie znajduje stanowiący podstawę odmowy wypłaty świadczenia przepis art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440). Przepis ten stanowi, iż w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenie określone ustawą, świadczenie należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku – małżonkowi dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku – innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

W realiach rozpoznanej sprawy M. O. znajduje się w pierwszej grupie osób o jakich mowa w ww. przepisie, tj. będąc pasierbicą zmarłej była dzieckiem, z którym ponadto zmarła S. H. prowadziła wspólne gospodarstwo domowe. Należy w tym miejscu wskazać, iż określający krąg osób uprawnionych do renty rodzinnej przepis art. 67 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej do grona uprawnionych do renty rodzinnej członków rodziny zalicza dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione. Będąc zatem dzieckiem drugiego małżonka w rozumieniu przepisów ustawy emerytalnej zmarłej S. H., wnioskodawczyni należy do kręgu dzieci, które należy traktować na równi z dziećmi własnymi. Na warunkach określonych przepisem art. 136 ust. 1 w związku z art. 67 ust. 1 pkt 1 omawianej ustawy, niezrealizowane świadczenie przysługuje zarówno dzieciom (własnym, drugiego małżonka oraz przysposobionym), z którymi osoba zmarła prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, jak i w dalszej kolejności, w razie braku takich dzieci, dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego. Niespornie ustalony w sprawie fakt wspólnego zamieszkiwania wnioskodawczyni ze zmarłą uzasadnia opartą na doświadczeniu życiowym ocenę, że M. O. prowadziła ze S. H. wspólne gospodarstwo domowe. Z odwołania wynika bowiem, że wnioskodawczyni opiekowała się zmarłą macochą, robiła zakupy i ją opierała. Tych wiarygodnych ze względu na wspólne zamieszkiwanie okoliczności organ rentowy nie podważył. Odmawiając prawa do niezrealizowanego świadczenia organ rentowy nie uwzględnił w istocie niespornych faktów, uzasadniających ocenę, że będąc dzieckiem drugiego małżonka zmarłej wnioskodawczyni należy do pierwszej grupy osób uprawnionych do takiego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł co do istoty sprawy.